

tants, de les quals segurament la més emblemàtica és el *Crist abraçat a la creu*, d'El Greco, tot i que altres peces exposades també tenen una gran qualitat. La nova instal·lació s'incorpora a les Rutes d'Art Sacre de les diòcesis catalanes.

EL GIRONÈS

dani vivern

Rauxes | Darrerament els catalans ens fem sentir més del que és habitual, amb seny, però si cal amb genialitats arrauxades, dalinianes... que ja tocava. Per exemple: Quim Marcé, director del Teatre de Bescanó, va anar a Nova York, com a convidat, al congrés de l'Associació Internacional per a les Arts Escèniques, el gener passat. El motiu: explicar la protesta contra l'IVA a base de pastanagues, de la qual el *New York Times* ja va parlar fa uns mesos. Als ianquis els agraden les iniciatives agosarades, i es veu que això de saltar-se l'augment de l'IVA en les entrades a espectacles a base de regalar-ne amb la compra d'una pastanaga va connectar amb el seu tarannà pragmàtic i comercial.

D'altres gironins adopten mètodes més dràstics i políticament incorrectes per fer-se sentir. A Viladasens, un activista dels que no volen la MAT es va enterrar, lligat a un bidó, dins d'un cotxe, sobre el qual va posar una caravana amb les rodes punxades, en el punt on ha d'anar una de les torres de la línia

elèctrica en construcció. Després d'unes quantes hores i de diverses portades als mitjans, els Mossos van treure del seu cau el *ctònic* de vocació. Déu n'hi do.

Diffícils equilibris –aquest cop correctament polítics– són els que l'Ajuntament de Girona està efectuant aquests darrers temps per mirar de posar ordre en la «zona zero», la més afectada per les obres del TAV, i per esponjar els aparcaments a base de zones verdes i blaves o amb obertura de vials més racionals, com al mercat de la Devesa. Que, per cert, encara no se sap ben bé on s'acabarà ubicant. Amb l'herència enverinada (i anunciada –m'estalvio comentaris–) d'un canal de Panamà en forma de via-ducte indestructible, els nostres representants al Consistori necessitaran una bona dosi de rauxa per quadrar necessitats i possibilitats. Això sí, la tecnologia no té aturador, i aviat disposarem de sensors que ens indicaran si hi ha places d'aparcament lliures a les diverses àrees de la ciutat. Els primers, els veurem aviat a la zona del Carme.

Equacions policials | Mentrestant, els Mossos d'Esquadra i la UdG han engegat un projecte que, basat en models matemàtics, pretén preveure activitats delictives i avançar-se així per tal de millorar la prevenció. El sistema computarà factors com el nivell de vida i de renda per càpita de les diverses zones urbanes, el grau de vigilància, l'estructura de la xarxa urbana... Cal suposar que els sempiterns defensors a ultrança dels malfactors com a «víctimes

del sistema» posaran el crit al cel, i al·legaran que els seus «protegits» no han tingut ocasió d'estudiar prou equacions diferencials per defensar-se del nou Gran Germà. De moment, però, els delictes s'enfilen, com demostrava el dossier sobre seguretat publicat al número anterior de la RdG. I no és precisament culpa dels Mossos.

Per sort, un estudi a escala europea diu que la xarxa de salut mental a les comarques de Girona és la que presenta les taxes de reingrés més baixes de tot el continent (Boi *dixit*). Amb aquesta efectivitat, i malgrat que des de fora sembla que estiguem com un llum, tenim un baix risc d'esdevenir folls.

EL PLA DE L'ESTANY

xavi xargay

Carles Fontserè | En aquests temps de desmemòries sistematitzades, conforta saber que encara hi ha lloc per als homenatges a persones com Carles Fontserè. Artista polifacètic, cartellista durant la Guerra Civil, exiliat, escriptor, membre destacat de la Comissió de la Dignitat els darrers anys de la seva vida, va viure a Porqueres des del seu retorn a Catalunya el 1973 fins a la seva mort el 2007, com es pot llegir a la interessant i completa pàgina web <http://carlesfontserè.com>

>> Una de les «zones verdes» habilitades al sector Eixample Nord de Girona.

DANI VIVERN

sere.wordpress.com/. S'instal·là, amb la seva dona, Terry Broch, a una masia, can Tista, des d'on podia gaudir d'una panoràmica extraordinària de les comarques empordaneses i garrotxines (en les quals incloc la difuminada comarca pladestanyenca). I com que és just i necessari recordar persones compromeses amb el país, la seva gent i la seva cultura, com Carles Fontserè, ens alegrem de les dues iniciatives responsabilitat de l'Ajuntament de Porqueres. La primera, dins del marc de la XVIII Fira d'Hivern, va permetre l'organització d'unes visites guiades a la que fou casa seva, i que acaben amb uns tastets republicans oferts pel Grup Gastronòmic del Pla de l'Estanty.

Biblioteca a Porqueres | La segona iniciativa és batejar la nova biblioteca pública de Porqueres amb el nom de Carles Fontserè. És un espai agradable, de fàcil accés i que rep el visitant amb la còpia d'un dels cartells més famosos creats per l'autor barceloní. A les diferents lleixes es poden veure exemplars d'altres obres seves. La biblioteca té una superfície de 774,45 m² distribuïda en dues plantes, les quals estan organitzades per espais diferenciats segons la temàtica i els diferents usos: infantil, adults (ficció), audiovisuals, diaris i revistes, internet i ofimàtica, adults (consulta), un espai per a exposicions, una sala polivalent i cabines d'estudi i de treball en grup. Compta amb un fons de 8.932 llibres, 2.895 audiovisuals, subscripcions a 90 títols de revistes i a

set diaris. El cost va ascendir aproximadament a un milió dos-cents mil euros, pagats en un 40 % per la Generalitat i la resta per la Diputació de Girona i l'Ajuntament de Porqueres. La Biblioteca és un pas més –i ja van...– de l'esforç pertinent i continuat del municipi per trobar-se a si mateix, i desempolsar-se de la força gravitatòria que exerceix la capital de la comarca.

Del castell i les paraules | El meu nebot m'envia una carta amb dues notícies i un dibuix, sense cap comentari. La primera notícia, de Banyoles TV, esmenta que, en la inauguració del castell de Palol, «el president de la Generalitat, Artur Mas, ha fet un paral·lelisme entre la solidesa del castell i els usos que havia tingut amb l'actual situació del país». La segona notícia és del *Punt*, i parla de l'ensorrament d'una part del mur de contenció sis mesos després de la inauguració. En els dibuixos es veu un mico que es tapa els ulls, un altre que es tapa la boca i un tercer que es tapa les orelles. Francament, no entenc què vol dir el meu nebot.

EL RIPOLLÈS *ramon alabau*

Ribes honora el seu pedagog | Hi ha personatges singulars, protagonistes indiscutibles de la nostra història que mai

no han oblidat el racó de món que els va veure néixer. Joan Triadú recalava de tant en tant a la seva vall natal i ara, tres anys després de la seva mort, l'Ajuntament de Ribes ha decidit que l'exposició «Llegir com viure. Homenatge a Joan Triadú 1921-2010» ocupi perennement la segona planta de la biblioteca de la vila. Una seu de lectura sembla el lloc més adient per fer perdurar la memòria del mestre. A més, la biblioteca està ubicada a la Colònia Reculons, on s'escolà la infantesa de l'escriptor. Paral·lelament continuarà viu el certamen literari que porta el seu nom i que acull els treballs de més de mil estudiants de tots els pobles de la comarca tot i que, malauradament, ara ja no podem comptar amb la presència de l'eminent humanista en l'acte que cada diada de Sant Jordi té lloc al Consell Comarcal, amb l'entrega de premis i la lectura de les obres guardonades.

La guia del Museu | Un cop acabada l'allau d'activitats que han configurat el programa que la vila de Ripoll havia elaborat per celebrar la seva Capitalitat de la Cultura Catalana, hem de donar la benvinguda a tots aquells actes esporàdics que nodreixen el teixit cultural que tot poble necessita. Un llibret editat en quatre idiomes permetrà, a partir d'ara, a tots els visitants del Museu Etnogràfic endur-se a casa un recordatori de tot allò que han vist i gaudit: el ressò vívid del passat que els objectes aplegats retenen i la comprensió d'aquell món esvaït que les noves filologies museístiques possibiliten.

>> *Terry Broch a can Tista, Porqueres.*

JUDIT PUJADÓ